

ת"פ 2217/07/15 - מדינת ישראל נגד נסים תמרו

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 2217-07-15 מדינת ישראל נ' תמרו
ת"פ 46516-01-18 מדינת ישראל נ' תמרו
ת"פ 24062-06-18 מדינת ישראל נ' תמרו

בפני בעניין:	כבוד השופטת נועה חקלאי מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ - מתמחה נטע יוספי
	נגד
	נסים תמרו
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד סגי זקס

גזר דין

רקע

- ביום 21.3.17, לאחר שנשמעה מרבית פרשת התביעה, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן בתיק 2217-07-15 בו יוחסו לו עבירות של תקיפת שוטרים, איומים והעלבת שוטר במילוי תפקידו בניגוד לסעיפים 273, 288 ו-192 לחוק העונשין, התשל"ז 1977 ועבירה של שימוש בכח למנוע מעצר בניגוד לסעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח משולב) תשכ"ט 1969.
- על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 7.4.15 התקשר הנאשם למוקד 100 של המשטרה והזעיק את כוחות המשטרה לדירה בה מתגורר עם הוריו, זאת לאחר שהתגלע ויכוח בינו לבין אביו במסגרתו הפך הנאשם מזרון בדירה, זרק בגדים על הרצפה והחל להשתולל בדירה. כשהגיעו השוטרים למקום אמר להם הנאשם שהוא מבטל התלונה. בהמשך תקף את השוטר דהרי בכך שירק לעברו מספר פעמים, יריקות שפגעו בפניו. כשהשוטר הודיע לו על מעצרו איים על השוטר שיזיין אותו, התנגד למעצרו בכך שהשתולל וניסה להשתחרר מאחיזת השוטר. בהמשך בעט בבטנו של השוטר. השוטר נאלץ להשתמש באקדח טייזר על מנת לרסן את התנהגות הנאשם ובתגובה הנאשם ירק בפניו של השוטר ובעט בו. בהמשך ובעודו אזוק בידיו ויושב על המיטה המשיך לירוק על השוטר בפניו. כשהשוטר ניסה להוציאו מהדירה הנאשם בעט בו. בהמשך איים על השוטר צ'ודננקו שיזיין אותם והעליבו בעת מילוי תפקידו בכך שאמר לו "אתם בני זונות שרמוטות". בתחנת המשטרה איים באוזניו של השוטר צודננקו בפגיעה בשוטר דהרי בכך שאמר לו "זה עניין של זמן, אני אצא ואז אני יורה בך".
- יש לציין כי במסגרת הליך גישור שהתקיים ביום 19.9.16 הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן. הצדדים הציגו הסדר לפיו המאשימה תעתור לעונש מאסר והפעלת המאסר המותנה והנאשם יעתור להארכת המאסר המותנה. הדיון נדחה ליום 29.9.16 לשמיעת טיעונים לעונש. ביום 29.9.16 בסיום טיעוני הצדדים לעונש, ביקש הנאשם לחזור בו מהודייתו. ביום 6.11.16 התיר בית המשפט לנאשם לחזור בו מהודייתו, והתקן נותב להליך של הוכחות.

4. ביום 21.3.17 התקיים דיון ההוכחות. העידו 3 עדי תביעה ועדת הגנה ולאחר עדותם הציגו הצדדים הסדר.
5. ביום 23.4.18 הודה הנאשם והורשע בתיק 46516-01-18, בו יוחסה לו עבירה של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית בניגוד לסעיף 7(א) + 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג 1973.
- על פי עובדות כתב האישום ביום 1.10.17 החזיק הנאשם בכיסו בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 5.49 גרם וברכב בו שהה החזיק 0.05 גרם חשיש וזאת לצריכתו העצמית וללא היתר כדן. לבקשת הנאשם תיק זה צורף לתיקו האחר וגזר הדין ינתן במאוחד.
6. היום ביקש הנאשם לצרף תיק נוסף שמספרו 24602-06-18. הנאשם הודה והורשע בעבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית והחזקת כלים לצריכה עצמית של סם, בניגוד לסעיפים 7(א) + 7(ג) סיפא ו- סעיף 10 סיפא לפקודת הסמים המסוכנים התשל"ג - 1973.
- על פי עובדות כתב האישום ביום 3.11.17 החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג קנבוס, במשקל כולל של 0.95 גרם וזאת לצריכה עצמית וללא היתר כדן.

הסדר הטיעון

7. במסגרת ההסדר שהוצג ביום 21.3.17 הוסכם כי הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן בתיק 2217-01-15 ויורשע בו, ישלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר. אם התסקיר יהיה חיובי לפי הפרמטרים הבאים: לקיחת אחריות, חרטה, הפנמה, לא יפתחו תיקים חדשים, ישתף פעולה בהליך טיפולי שיעבור בהצלחה אם יש צורך, קביעה של שירות המבחן שהמסוכנות נמוכה ויתקיימו כל הפרמטרים הללו במצטבר, התביעה תסכים להארכת המאסר המותנה אם כך ימליץ שירות המבחן. אם הנאשם לא יעמוד אפילו בפרמטר אחד המאשימה תעתור למאסר בפועל והפעלת התנאי. הסניגור בכל מקרה יטען להארכת התנאי.
8. ביום 23.4.14 צורף תיק 46516-01-18 והיום צורף תיק שלישי, מבלי שהוצגה לגביהם הסכמה עונשית.

תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה

9. בתסקיר מיום 31.10.17 סקר שירות המבחן את הרקע האישי המשפחתי והעברייני של הנאשם. הנאשם בן 26, רווק, בוגר 9 שנות לימוד. לא שירת בצבא. לא עובד לדבריו בשל בעיות רפואיות (לא הציג מסמכים רפואיים), בשל הכאבים מהם סובל צורך קנביס באופן קבוע. לדבריו מעוניין לקבל אישור לנטילת קנביס רפואי, אך לא הציג לשירות המבחן אישור לפיו הוא נמצא בהליך לקבלת אישור. תיאר קשר מורכב עם הוריו. הנאשם הביע רצון בפני שירות המבחן להתגייס להליך טיפולי בתחום צריכת הסמים וברכישת דרכי התמודדות, אך התקשה להביא לידי מימוש את הצהרותיו.
- שירות המבחן ציין כי הנאשם הודה בביצוע העבירות, התקשה להשלים עם החלטת השוטרים לערוך חיפוש בחדרו. ציין כי באותה תקופה צרך נייס גיא ולכן התנהגותו היתה אימפולסיבית ותוקפנית. הציג עמדה קורבנית בהתייחסותו לאירוע.

שירות המבחן התרשם מקיומו של דפוס התמכרות, התנהגות אלימה ואימפולסיבית, קושי בהצבת גבולות חיצוניים ופנימיים, קושי לתת אמון בגורמי טיפול ומסד, קיומן של תחושות ניכור כלפי סמכות. שירות המבחן התרשם מקיומה של נזקקות טיפולית וסיכון גבוה להישנות עבירות בהעדר טיפול. הנאשם לא הגיע לפגישה נוספת שנקבעה לו בשירות המבחן לצורך בחינת הליך טיפולי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לגייס עצמו להליך טיפולי ולכן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו. שירות המבחן המליץ להפעיל את המאסר המותנה בדרך של עבודות שירות, דבר אשר יציב לנאשם גבול ויאפשר הרחקתו מחברה עבריינית, ובכך אף להביא למימוש הצהרותיו על רצונו לשקם את חייו.

10. הנאשם זומן להתייצב אצל הממונה על עבודות השירות במועדים 21.2.18, 8.4.18 ו- 27.5.18 אך לא התייצב, לפיכך לא הוגשה בעניינו חוות דעת. גם היום במהלך הדיון ציין ב"כ הנאשם, כי אינו מוצא טעם בדחיה נוספת על מנת לאפשר לנאשם התייצבות אצל הממונה.

טיעונים לעונש

11. ב"כ המאשימה הגישה את הרשעותיו הקודמות, את המאסר המותנה בר ההפעלה ואת ההתחייבות עליה חתם הנאשם. הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם, לכך שהפגיעה היתה משמעותית. טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 8-20 חודשי מאסר, לשיטתה לאור האמור בתסקיר והעדר הליך טיפולי אין הצדקה לחרוג מהמתחם. המאשימה הגישה פסיקה לתמיכה בטיעוניה, ועתרה להשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, להפעיל המאסר המותנה, לחלט ההתחייבות וכן להטיל מאסר מותנה קנס פיצוי והתחייבות. לדבריה לא נפל כל פגם בהתנהלות השוטרים, השוטרים נאלצו להשתמש בטייזר כדי לרסן את הנאשם ואין בכך הצדקה להקל בעונשו של הנאשם. לאחר שצורף התיק הנוסף ב"כ המאשימה ביקשה כי המאסרים המותנים יחולו גם על עבירות סמים ובנוסף עתרה להטיל על הנאשם רכיבי פסילה בפועל ופסילה מותנית.

12. ב"כ הנאשם טען שהנאשם הוא זה אשר הזמין את השוטרים ולאחר שהודיע להם על ביטול התלונה לא היתה הצדקה להיכנס לביתו. עוד טוען כי לא היה כל יסוד סביר לחשד המצדיק את החיפוש שנערך בחדרו, לדבריו בניגוד לעדות השוטר, החשד התגבש אצל השוטר עוד טרם הכניסה לבית, על כן אמר לשוטר חכמן לתצפת על החלונות לראות שלא נזרקים דברים. לדבריו השוטרים השתמשו בכח לא מידתי כלפי הנאשם, לדבריו השימוש בטייזר היה לא מידתי ובניגוד לנהלים, לא קדמה אזהרה לשימוש בטייזר, אין הצדקה להשתמש בטייזר רק בשל נקמה על יריקה. ב"כ הנאשם הלן על כך שמח"ש סגרו את התלונה בטענה שהנאשם זנח את תלונתו. לדבריו יש ליתן לכך משקל בגזירות עונשו של הנאשם. ב"כ הנאשם מציין כי הנאשם אמנם לא התנהג בצורה מכבדת, אך הוא זה שהזמין משטרה בשל עימות עם אביו ומוצא עצמו מוחזק בחדר כשהוא על הרצפה, שני שוטרים מעליו ואביו סותם את פיו בחולצה. ב"כ הנאשם ציין שהנאשם כבר חצי שנה מחוץ לביתו, ובנסיבות שכאלה קשה להיות באיזון מתאים כדי לעבור הליך טיפולי. הנאשם סובל מבעיות רפואיות רבות, בשל מצבו אינו עובד. ב"כ הנאשם הפנה לכך שהוריו של הנאשם אינם בקשר עמו וקשה לעבור הליך טיפולי ללא תמיכת המשפחה. לדבריו יש להתחשב בנסיבותיו של הנאשם על הרקע התנאים בהם גדל. לדבריו בשל מצבו הרפואי אינו משוכנע כי יוכל לרצות מאסר בעבודות שירות. לאור כל המפורט לעיל עתר ב"כ הנאשם להאריך את המאסר המותנה. באשר לפסילת רישיון, ביקש ב"כ הנאשם להסתפק בפסילה מותנית שכן הנאשם מתעתד להוציא רישיון נהיגה. היום השלים ב"כ הנאשם את טיעונו וטען כי עומדת לנאשם טענה של הגנה מן הצדק, לאור התנהלות השוטרים, ואף אם אין בכך כדי להביא לזיכויו, הרי שיש לקחת זאת בחשבון בשלב הטיעונים לעונש ויש בכך הצדקה להקל בעונשו.

13. הנאשם ציין כי מזה 5 חודשים ישן במכונית של חברים שלו. לדבריו הוריו קנו בית חדש בלי חדר עבורו. לדבריו לא מכינים לו אוכל וכשהוא נזקק למגבת אחותו זורקת לו את המגבת מהחלון. ציין שהוא מעוניין לעבוד ולהתפרנס. סובל מבעיות בבטן והגיע למצב של חולשה שאין לו כוחות ללכת לבדיקות רפואיות. בדיון נוסף ציין הנאשם כי יש לו חובות, "הכל נופל עלי ביום ואני לא יכול לשלב". הנאשם התחייב להתייצב אצל הממונה על עבודות השירות ולשתף פעולה. היום השלים הנאשם את טיעונו, לדבריו התייצב אצל הממונה על עבודות שירות ביום 17/5/18 (טענה שאינה מתיישבת עם האמור בחו"ד הממונה). לדבריו, אין בידו את התיעוד הרפואי

הדרוש, טען כי חזר להתגורר בביתו, ושהוריו מנסים לסייע לו להתחיל לעבוד. לדבריו כל הגוף שלו כואב והוא מעוניין לקבל אישור רפואי לקנבוס, אך לא הגיש כל בקשה בעניין זה.

דין

14. הנאשם הורשע בשלושה כתבי אישום שונים אשר מתארים אירועים שונים, אין קשר בין האירועים, עסקין במסכת עובדתית שונה ולפיכך יקבע לכל אחד מכתבי האישום מתחם עונש הולם נפרד.

מתחם העונש ההולם לעבירות בתיק 2217-01-15

15. **הערכים המוגנים** בעבירות עליהן נותן הנאשם את הדין בתיק 2217-01-15 הם שמירת שלווה נפשו של אדם, שמירה על ביטחונו ושלמות גופו של אדם ובפרט הגנה על השוטרים מפני פגיעה בהם במהלך ביצוע תפקידם, שמירה על יחס של כבוד כלפיהם הגנה על יכולת גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם ושמירה על הסדר הציבורי.

16. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא ברף בינוני עד גבוה, בשים לב לאופי התקיפות: בעיטות בשוטרים ויריקות בפניהם, לאופי האיומים "אני יורה בך", "אני אזיין אותך", "אני אשב עליו מאסר עולם", ולדברי ההעלבה שנאמרו: "אתם בני זנות שרמוטות".

17. ראו בעניין זה ע"פ 5214/13 **סירחאן נ' מדינת ישראל**:

"אכן, יש להביע סלידה ושאת נפש ממעשי תקיפה המכוונים כלפי העוסקים במלאכת השמירה על בטחונו של הציבור ועל אכיפת החוק. מעשי תקיפה ואיומים כלפי שוטרי משטרת ישראל, רק מפני שהם ממלאים את תפקידם כחוק, מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק... אינטרס הציבור מחייב אפוא ששוטרים יוכלו למלא את תפקידם ללא מורא ופחד... מדיניות של ענישה מכבידה ומרתיעה בגין עבירות אלימות נגד שוטרים משרתת אינטרס זה ועל כן היא ראויה".

ראו גם רעפ 1922/11 - **יניב רחמימוב נ' מדינת ישראל**:

"חשוב להדגיש כי המבקש ביצע עבירות חמורות ביותר המעידות על זלזול חמור בשלטון החוק. אל מול אלימות שכזו המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית יש לנקוט בענישה מרתיעה מאחורי סורג וברית. הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, "וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו" (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל) ... בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם (רע"פ 2660/05 יוסף אונגרפלד נ' מדינת ישראל). על כן בתי המשפט מחייבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים (רע"פ 1860/07 נחמני נ' מדינת ישראל) (14.6.2007).

ראו גם רע"פ 2019/11 אלי מיארה נ' מדינת ישראל (22.3.2011):

"לחופש הביטוי מגבלות שבדין, וביניהן איומים והעלבת עובדי ציבור כבענייננו, כמו גם לשון הרע במקרים אחרים. המטיל אימה על הזולת אין הזולת צריך לפשפש ביכולותיו העתידות של המאיים כדי לברר אם יש ממש באיומים; ועובדי הציבור אינם צריכים להיחשף לחריצת לשון קללות, חירופים וגידופים מכל בר בי רב, שיקנה לו חסינות בשל חופש הביטוי. לבתי המשפט תפקיד גם בהגנה על כבודם".

ראו גם רע"פ 5579/10 **קריה נ' מדינת ישראל**:

"חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית".

18. באשר ל**נסיבות ביצוע העבירות**: לאור כפירת הנאשם נשמעו בפני 3 עדי תביעה ועדת הגנה, וכך נחשפתי לנסיבות האירוע מעבר למתואר בכתב האישום. לא נדרשתי לקבוע ממצאי מהימנות ומשקל שכן הנאשם בחר להודות במיוחס לו בטרם הוצגו כל הראיות בתיק. עדות הנאשם לא נשמעה ולא הובאו ראיות שיש בהן כדי לסתור את עדויות השוטרים. לפיכך התייחסות שלהלן מבוססת אך ורק על סמך העדויות החלקיות אשר הובאו בפני.

19. בניגוד לטענת ההגנה, לא מצאתי כל פגם בהחלטתו של השוטרי דהרי לעלות לביתו של הנאשם כדי לדרוש בשלומו של אבי הנאשם. אמנם הנאשם הוא זה שהזמין את השוטרים בעקבות סכסוך עם אביו ואמנם בהגיעם למקום הודיע להם על ביטול התלונה, אך החלטתו של השוטרי לברר את מצבו של האב בנסיבות העניין ולאור אופן התנהלות הנאשם במקום, הינה סבירה והגיונית, שלא לומר מתבקשת. (עמ' 40 ש' 22 - עמ' 41 ש' 10).

20. לא מצאתי כל פגם בהחלטתו של השוטרי דהרי לבצע חיפוש בחדרו של הנאשם, לאחר שאביו של הנאשם אמר לשוטרי כי הנאשם משתמש בסמים ונתן הסכמתו לחיפוש. (עמ' 30 ש' 17). (עמ' 37 ש' 31 - עמ' 3, עמ' 45 ש' 13-14, עמ' 45 ש' 16). העובדה שהשוטרי דהרי ביקש מהמתנדב חכמון להמתין למטה ולוודא שלא נזרק דבר מהחלון (עמ' 54 ש' 18), אין בה כדי לפגוע בחוקיות החיפוש.

21. באשר לשימוש בטייזר השוטרי דהרי אשר הפעיל את הטייזר העיד כי הזהיר את הנאשם מספר פעמים בטרם השימוש בטייזר (עמ' 47 ש' 18-20, עמ' 43 ש' 13-15) ביצע ירי אזהרה בטייזר בטרם השימוש בו (עמ' 41 ש' 27-28) הגם שלא רשם זאת בדוח שערך, לדבריו השתמש בטייזר כנגד הנאשם רק פעם אחת (עמ' 42 ש' 23), השתמש בטייזר כדי "לרסן את העצור, הוא לא רגוע" (עמ' 48 ש' 12) ולא מילא דוח שימוש בטייזר שכן למרות שהנוהל חייב לעשות כן, טרם הופצו הטפסים ליחידות (עמ' 42 ש' 7-14). השוטרי צודננקו לא זכר אם הנאשם הוזהר לפני השימוש בטייזר וכיצד הוזהר.

כאמור עדות הנאשם לא נשמעה ולא הובאו ראיות הסותרות את עדות השוטרי באשר לאופן השימוש בטייזר.

עם זאת אין ספק כי נפל פגם משמעותי באופן **תיעוד** השימוש בטייזר. התיעוד היה לוקה בחסר ובניגוד לנהלים.

חשוב לציין כי מהעדויות עולה כי השימוש בטייזר נעשה בשלב בו הנאשם שכוב על הרצפה לאחר שהשוטרים מנסים להשתלט עליו (עמ' 48 ש' 10-18). מהעדויות עולה כי ההתפרעות, היריקות, התקיפה החלו עוד לפני השימוש בטייזר ולא כתגובה של הנאשם לשימוש בטייזר.

22. באשר לטענה שעלתה כנגד עילת סגירת התיק במח"ש. לא הוצגו בפני כל מסמכים באשר לאופן הטיפול בתלונה, כך שאין בידי להתייחס לטענה זו.

23. התחשבתי בהתקיימותן של **נסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין.

- התכנון שקדם ביצוע העבירה - לא היה תכנון מוקדם לביצוע העבירה.
- חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה - חלקו של הנאשם בביצוע העבירה היה שלם. הנאשם ביצע את העבירות כלפי השוטרים לבדו. כפי שעולה מהעדויות שנשמעו בפני אביו ניסה לרסנו אך ללא הצלחה.
- הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות הוא פגיעה בגופם, בכבודם ובשלוות נפשם של השוטרים וביכולתם למלא את תפקידם.
- הנזק שנגרם מביצוע העבירות הוא פגיעה בגופו של השוטר דהרי אשר ספג בעיטות ויריקות, פגיעה בכבוד השוטרים ובשלוות נפשם, פגיעה ביכולתם למלא את תפקידם דבר.
- הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות הן כעסו של הנאשם שלמרות שהוא זה שהזמין את השוטרים וביקש לבטל את התלונה, השוטרים סירבו לעזוב את המקום וביקשו להיכנס לביתו. כמו כן כעס על החלטתו של השוטר לערוך חיפוש בחדרו ללא צו חיפוש. ובהמשך כעס על השימוש בטייזר.
- מדברי הנאשם בפני שירות המבחן עולה כי באותה עת היה תחת השפעת נייס גיא דבר שהשפיע על התנהלותו.
- יכולתו של הנאשם להבין את המעשה ולהימנע ממעשהו. הנאשם יכול היה להבין את מעשיו ולהימנע מהם.

24. על **מדיניות הענישה הנוהגת** ניתן ללמוד, בין היתר מפסקי הדין שלהלן:

- **רע"פ 7641/14 גהאן אלטורי נ' מדינת ישראל**, נאשמת הורשעה לאחר שמיעת הוכחות בעבירת של העלבת עובד ציבור, הפרעה לשוטר, תקיפת שוטר ואיומים. הנאשמת הטיחה קללות ואיומים בשוטר שרשם דו"ח תנועה, וסירבה להזדהות בפניו. התנגדה לעיכובה, חבטה בלחיו של השוטר, שרטה אותו וירקה בפניו, היכתה באגרופה בכתפו של שוטר נוסף וירקה לעברו. נדונה ל- 30 ימי מאסר לריצוי בפועל וענישה נלווית. הערעור בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחה.
- **רע"פ 4592/14 דיאנה סרגייב רומן נ' מדינת ישראל**, הנאשמת הורשעה בעבירות הפרעה לשוטר ותקיפת שוטר. הנאשמת יצאה ממסיבה בעקבות הגעת שוטרים לעניין הקמת רעש. הנאשמת השתוללה, הניפה ידיה, ירקה על השוטרת, קיללה אותה, משכה בשיערה ואף סטרה לה. הנאשמת נדונה ל-4 חוד' מע"ת, של"צ, מבחן וענישה נלווית. ערעורים למחוזי ועליון נדחו.
- **רע"פ 6544/08 ברדוגו' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירות של הפרעה לשוטרים ולתפקידם, העלבת עובד ציבור ותקיפת שוטר. הנאשם צעק, העליב וגדף מספר שוטרים בתוך תחנת משטרה, סירב לעזוב את התחנה, התקרב לשוטר שהודיע לו כי יעכו, נופף בידיו ותוך כדי נפנוף בידיו הכניס את אצבעו לעינו של השוטר. נדון לשישה חודשי מאסר בפועל, וענישה נלווית, ערעור בית המשפט המחוזי ביחידה האתערעור ושל הנאשם על חומרת העונש וקיבל את ערעור המדינה והשיתעליו 15 חודשי מאסר בפועל.

בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

רע"פ 1860/07 **נחמני נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בעבירות של תקיפת שוטר והפרעה לשוטר. הנאשם הפריע לשוטרים בכך שסרב לפנות את רכבו, סרב להזדהות, וכשנאמר לו כי הוא מעוכב, הוא תקף שני שוטרים, בעט ופגע בבטנו של אחד מהם, נשך שוטר אחר בידו ותקף שוטר שלישי שנחבל חבלות של ממש. הוא נידון ל- 7 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

עפ"ג (מרכז) 23394-01-14 **עמרן נ' מדינת ישראל**, נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של תקיפת שוטר והכשלת שוטר. הנאשם הגיע למקום עם רכבו, וכאשר נעצר לבדיקה שגרתית, התנגד להקשיב להוראות השוטר ונגח במצחו. הנאשם נדון לשלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

עפ"ג (ב"ש) 49806-07-13 **דראר אלסנע נ' מדינת ישראל** (1.1.2014), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות. הנאשם התגלה בשלוש לפנות בוקר בשוב עומר כשברשות חברו מברג המשמש ככלי פריצה. הנאשם נצטוו לעצור אך החל בבריחה ומשנעצר תקף את השוטרים באגרופים ובעיטות, גרם להם המטומות ופציעות והם נזקקו לטיפול רפואי. נידון ל- 20 חודשי מאסר, פיצוי לשוטרים בסך כולל של 8000 ש"ח וקנס בסך 2000 ₪. ערעורו נדחה למעט ביחס לרכיב הקנס שבוטל.

ע"פ (י-ם) 8414-09-11 **חחיאשוילי נ' מדינת ישראל**, נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של תקיפת שוטר במילוי תפקידו ובהפרעה לשוטר. הנאשם נהג בגילופין, וכאשר נתבקש לצאת מרכבו נשך את השוטר באפו. נידון ל- 4 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

ע"פ 333/10 **קרן סרנקו נ' מדינת ישראל**, הנאשמת הורשעה במחוזי בעבירות של תקיפת שוטר, העלבת עובד ציבור ותקיפה הגורמת חבלה. הנאשמת ובן זוגה נתבקשו ע"י השוטרים לצאת מהרכב בו היו על מנת לבצע חיפוש ברכב. בתגובה, הנאשמת קיללה, והכתה שוטרת בכתפיה באמצעות תיק שאחזה בידה, חנקה, משכה בשיערה ושרטה את השוטרת בצווארה. הנאשמת נדונה ל- 6 חוד' מאסר בע"ש ומע"ת. ערעור בעליון נדחה.

ראו גם: ת"פ (ראשל"צ) 45810-02-10 **מדינת ישראל נ' משייב** (תקיפת שוטר, איומים, תקיפה ועוד. 8 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית; בת"פ (ראשל"צ) 3146-08 מ.י. **תביעות ראשל"צ נ' סמי משה** (תקיפת שוטר, העלבת עובד ציבור ואיומים. אי הרשעה. של"צ 140 וענישה נלווית); ת"פ (ב"ש) 4288-06 **מדינת ישראל נ' גאולה אטיאס** (הפרעה לשוטר ותקיפת שוטר. אי הרשעה והתחייבות); ת"פ (ת"א) 30713-06-10 **מדינת ישראל נ' ליאת רפאל** (הפרעה לשוטר ותקיפת שוטר. נדונה למע"ת וענישה נלווית); ת"פ (ראשל"צ) 30298-03-16 **מדינת ישראל נ' מיכאל פקין**, (תקיפת שוטר. נדון למע"ת וענישה נלווית).

25. לאור כל המפורט אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם לעבירות בתיק 2217-01-15 בנסיבות שבפני נע ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 18 חודשים מאסר.**

מתחם העונש ההולם לעבירות בתיק, 46516-01-18 ובתיק 24602-06-18

26. **הערכים החברתיים אשר נפגעו** בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית והחזקת כלים לצריכה עצמית של סם, הם הגנה מפני הנזקים הישירים והעקיפים אשר נגרמים עקב שימוש בסמים (פגיעה בשלומם ובריאותם הפיזי

עמוד 7

והנפשי של הציבור, התדרדרות לעבירות רכוש ואלימות לצורך השגת הסמים).

ראו דברי כב' הש' ברלינר בע"פ 170/07 **מטיס נ' מדינת ישראל** ביחס לשימוש עצמי בסמים מסוג קנאביס וחשיש: "אכן הסם שמדובר בו בתיק הנוכחי הוא קנבוס שמוגדר כ"סם קל". לרוע המזל סמים קלים מהווים לעיתים קרובות את יריית הפתיחה להתמכרות לסמים קשים יותר שלא לדבר על כך שגם בשימוש בהם עצמם טמונה סכנה".

27. **מידת הפגיעה בערך המוגן** בעבירות שביצע הנאשם הן ברף הנמוך בשים לב לכמות הסם (5.54 גרם ו-0.95 גרם לסוג חשיש וקנבוס ולכך שנועד לצריכתו העצמית של הנאשם.

28. באשר **לנסיבות ביצוע העבירות**, נתתי דעתי לכך שבאחד האישומים, הנאשם החזיק הסם על גופו וברכב של אחר, ובאישום האחר החזיק את הסם על שולחן באיזור התעשייה וכן החזיק באנג, לכך שהוחזק לצריכתו העצמית. נתתי דעתי לכמות הסם ולסוגו. העבירות לא בוצעו בתחום.

29. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסר מותנה ועד לתקופות מאסר קצרות שיכול וירוצו בעבודות שירות. ישנם מקרים שאף נמנעו מהרשעה. ראו למשל: רע"פ 1353/17 **רון ששון נ' מדינת ישראל** (12.4.18). המבקש נדון על החזקת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 2.4 גרם לצריכתו העצמית. בית משפט קמא גזר 14 ימי מאסר, הפעיל מאסר מותנה בן 10 חודשים שירוצה בחופף; וכן קנס, התחייבות ופסילה מותנית, ערעור שהוגש לבית משפט מחוזי ובקשת רשות ערעור לעליון נדחו.

רע"פ 6138/09 **פרדזב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.8.09), הנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית ונדון ל-8 חודשי מאסר וענישה נלווית. ערעורו נדחה.

ת"פ (י-ם) 16926-04-16 **מדינת ישראל נ' כף** (פורסם בנבו, 3.7.16), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית במשקל של 20.109 גר'. נגזרו עליו 3 חוד' מע"ת וקנס.

ת"פ (ת"א) 21157-01-16 **מדינת ישראל נ' אבשלום בארי** ביום (24.1.17). הנאשם הורשע בעבירות של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, וסחר בסם מסוכן. נדון לצו מבחן ושל"צ, ללא הרשעה.

ת"פ (ב"ש) 32077-11-15 **מדינת ישראל נ' כהן** ביום (11.9.2017) הנאשם החזיק 4 ג' סם מסוכן מסוג קנבוס לצריכה עצמית. עניינו הסתיים בהסדר טיעון לפיו נדון להוצאות משפט והתחייבות ללא הרשעה.

ת"פ 3437-08-15 (ראשל"צ) **מדינת ישראל נ' נבון** (12.12.2016) הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם לשימוש עצמי (44 ג' חשיש). נדון במסגרת הסדר למאסר מותנה, קנס ופסילה מותנית.

ת"פ (ת"א) 24100-09-13 **מדינת ישראל נ' קונפורטי** (פורסם בנבו, 2.4.14), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 54.14 גר' לצריכתו העצמית. נדון למאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס.

ת"פ (ראשל"צ) 41846-05-13 **מדינת ישראל נ' רובין** (פורסם בנבו, 15.9.14), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג קנבוס בדף נייר במשקל של 0.2 גר', קנבוס בשקית ניילון במשקל של 5.64 גר' וצמח קנבוס במשקל של 50.80 גר' נטו וזאת לצריכתו העצמית. נדון למאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס.

30. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לכל אחת מהעבירות של החזקת סמים וכלים לצריכה עצמית, נע ממאסר מותנה ועד למאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

חריגה ממתחם העונש ההולם

31. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לחרוג לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.

כאמור הצדדים הגיעו להסדר לפיו אם הנאשם יעבור הליך טיפולי ותפחת המסוכנות הנשקפת ממנו, תסכים המאשימה להאריך המאסר המותנה.

הנאשם לא עבר הליך טיפולי. לא שיתף פעולה עם שירות המבחן, והמסוכנות להישנות עבירות לא פחתה.

לא זו אף זו, העבירות בתיק 46516-01-18, ובתיק 24602-06-18, נעברו על ידו לאחר שכבר הוכרע דינו בתיק 2217-01-15 ובעודו ממתין לגזר דינו.

לא נעלמו מעיני טיעוני ב"כ הנאשם כי יש להתחשב בנאשם ולשפוט אותו על רקע נסיבותיו האישיות והמשפחתיות. אין בידי להסכים לכך שנסיונותיו האישיות הקשות יש בהן כדי להצדיק את בחירותיו. הושטה לנאשם יד לעזרה אך הוא בחר שלא לאחוז בה.

ליתן לנאשם פטור מאחריות לבחירותיו בשל הרקע בו גדל, משמעותו לעשות לו "דה הומניציה".

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

32. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם התחשבתי בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, המפורטות בסעיף 40יא לחוק העונשין:

- לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשם בחר לקחת אחריות על מעשיו. הגם שהנאשם הודה, הורשע ולאחר מכן ביקש לחזור בו מהודאתו, בסופו של יום לאחר שמיעת חלק מהראיות, הנאשם בחר לקחת אחריות ולהודות במיוחס לו, במסגרת הסדר טיעון.
- לקחתי בחשבון את רצונו של הנאשם לחזור למוטב, הגם שהתרשמתי שאינו משקיע מאמצים של ממש להגשים את רצונו, בעת הזו נדמה שאין בידו מספיק כוחות לחולל את השינוי.
- לקחתי בחשבון כי ממועד ביצוע העבירות בתיק הראשון חלפו למעלה מ-3 שנים. לא מצאתי ליחס משקל לחלוף הזמן, בשים לב שהתמשכות ההליכים בתיק נעוצה בהתנהלות הנאשם, בצורך בדחיות בשל בקשתו לחזור בו מהודיה, בצורך בדחיות לצורך התייצבותו בשירות המבחן ואצל הממונה על עבודות השירות ובשל אי התייצבותו לדיונים.
- לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהוצגו בתסקיר שירות המבחן ובטיעוני ההגנה, את יחסיו המורכבים עם הוריו, את הקושי ביכולתו ליתן אמון בגורמי סמכות.
- זקפתי לחובתו של הנאשם את עברו הפלילי המכביד. הנאשם יליד 1991 וכבר צבר לחובתו 8 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, סמים, רכוש ועוד.
- תלוי ועומד כנגד הנאשם מאסר מותנה בר הפעלה למשך 6 חודשים שלא היה בו כדי להרתיעו. הנאשם חתום על התחייבות בסך 5000 ₪ שלא היה בה כדי להרתיעו.
- לקחתי בחשבון את האמור בתסקיר שירות המבחן. את הערכת שירות המבחן כי הסיכון להישנות עבירות גבוה בהעדר הליך טיפולי, ואת העובדה שהנאשם אינו נרתם להליך טיפולי. לקחתי בחשבון כי שירות המבחן

נמנע מהמלצה טיפולית אך המליץ על הפעלת המאסר המותנה בדרך של עבודות שירות אשר יהווה עונש מציב גבול וירחיקו מחברה שולית ויאפשר לו לשקם את חייו.

לקחתי בחשבון כי הנאשם לא טרח להתייבב אצל הממונה על עבודות השירות על אף שהוזמן לשם שלוש פעמים, ועל כן לא ניתן לשקול את המלצת שירות המבחן. אף ב"כ הנאשם עצמו ציין היום כי אין טעם בדחייה נוספת בשל התייבבות אצל הממונה.

הפעלת המאסר המותנה שתלוי ועומד כנגד הנאשם

33. על-פי מצוות סעיף 56(א) לחוק העונשין, התשל"ז 1977, הארכת תקופת תנאי אפשרית "מטעמים שיירשמו... אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי".

34. ראו בעניין זה את פסיקתו של בית המשפט העליון בע"פ 4654/03 **ווליד נ' מ"י**:

"עונש מאסר מותנה משמעו מאסר שהחברה נכונה לדחות ביצועו ובהמשך לוותר על ריצויו כליל אם לא יבצע הנידון עבירה נוספת בתקופת התנאי.... אם נכזבה הציפייה כי המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנידון ירתיעו מלשוב ולבצע עבירות, הרי שנחלש באופן ניכר משקלו של אינטרס השיקום וגובר משקלם של אינטרס הגמול, ההגנה על הציבור, הצורך בהרחקה מהציבור ושיקום בעת המאסר".

ראו גם רע"פ 7391/08 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** נקבע:

"שיקול הדעת הניתן לבית המשפט בהארכת עונש מאסר מותנה מתמקד במצבים שבהם מוצדק לתת לנאשם הזדמנות נוספת לחזור לדרך הישר, כאשר הוא מראה סימנים המניחים יסוד לציפייה כי כך יהיה. עצם אורכו של עונש המאסר על תנאי שהוטל בגין הליך קודם אינו טעם מיוחד להארכתו, במיוחד כאשר הנאשם אינו מראה סימנים אמיתיים של הכרה והפנמה של משמעות התנהגותו הפלילית. ..

ראו גם ע"פ 4517/04 **מסראווה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(6) 119, 127 (2005)

35. בנסיבות שבפניי, נכזבה הציפייה שהמאסר המותנה ירתיע הנאשם מלשוב ולבצע עבירות, לפיכך בעניינו גובר משקלם של אינטרס הגמול וההגנה על הציבור על פני אינטרס השיקום, מה גם שבעניינו של הנאשם אין שיקולי שיקום לאור העדר שיתוף פעולה בהליך טיפולי ומנגד קיימת הערכת שירות המבחן כי הסיכון להישנות עבירות גבוה.

36. לא מצאתי כי מתקיימים בנסיבות דנן שיקולים של הגנה מן הצדק, אשר מצדיקים הארכת התנאי.

37. על פי הוראת סעיף 58 לחוק העונשין, תשל"ז 1977 מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש המאסר על תנאי, ישא את שתי תקופות המאסר בזו אחר זו "זולת אם בית המשפט שהרשיעו בשל העבירה הנוספת, ציווה, מטעמים שירשמו ששתי התקופות, כולן או מקצתן יהיו חופפות".

בע"פ 3869/09 **סלימן נ. מ"י** כתב בית המשפט העליון:

"רק בנסיבות מיוחדות רשאי בית המשפט לקבוע כי המאסר המותנה שהופעל ירוצה בחופף לעונש המאסר שנגזר בגין העבירה הנוספת. החוק דורש כי תקופות המאסר יחפפו רק אם קיימים "טעמים שיירשמו". "דרישת 'טעמים שיירשמו' מצמצמת את שיקול דעת בית המשפט, וזאת על מנת לא לפגוע בכוחו של עונש המאסר כעונש ממשי ומוחשי".

38. כאמור, שירות המבחן המליץ להפעיל את המאסר המותנה בדרך של עבודות שירות, דבר אשר יציב לנאשם גבול ויאפשר הרחקתו מחברה עבריינית, ובכך אף להביא למימוש הצהרותיו על רצונו לשקם את חייו.

אילו הנאשם היה מתייצב אצל הממונה, משתלב בעבודות שירות, מתרחק מחברה שולית ופועל לשיקום חייו, היה בכך טעם המצדיק לחרוג מהכלל המורה על הפעלת התנאי במצטבר, ואף הייתי נכונה לשקול את האפשרות להורות על חפיפת המאסרים והפעלת המאסר המותנה בדרך של עבודות שירות.

אלא שכאמור, הנאשם לא טרח להתייצב אצל הממונה, וזאת על אף שניתנו לו 3 הזדמנויות, ועל אף הצהרותיו בבית המשפט כי מתחייב להתייצב אצל הממונה.

בנסיבות אלו, ובהעדר כל אופק להירתמות הנאשם להליכי שיקום, לא קיימים אותם "טעמים שיירשמו" המצדיקים חפיפת המאסרים.

ואף על פי כן, לפני משורת הדין, מצאתי לנקוט עם הנאשם מידה מסוימת של חסד ולחפוף את המאסרים באופן חלקי.

39. באשר לפסילת רישיון הנהיגה: לנאשם הרשעה קודמת בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית. בסעיף 37א(א), קבע המחוקק פסילת מינימום של 24 חודשים למי שהורשע בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית כשבעברו הרשעה/אי הרשעה בעבירה זו. בית המשפט רשאי לפסול לתקופה קצרה יותר בנסיבות מיוחדות.

לא הוצגו בפני נסיבות מיוחדות שיש בהן כדי להצדיק חריגה לקולה מפסילת המינימום עליה הורה המחוקק, בפרט שהנאשם כאמור הורשע בשתי עבירות נוספות של החזקת סם לצריכה עצמית.

עונשו של הנאשם

40. סיכומי של דבר, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 4 חודשים.

ב. אני מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים כפי שהוטל על הנאשם בתיק 14506-05-12 בבית משפט השלום באשקלון ביום 23.4.13.

המאסר המותנה שהופעל ירוצה באופן ש- 2 חודשים ירוצו בחופף למאסר שהטלתי ו- 4 חודשים ירוצו במצטבר.

למען הסר ספק על הנאשם לרצות בסך הכל **8 חודשי מאסר**.

מתקופת המאסר ינוכו ימי המעצר שריצה הנאשם.

המאסר יחל היום.

ג. אני מטילה על הנאשם 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו לבל יעבור עבירות של איומים, העלבת עובד ציבור, שימוש בכח או באיומים כדי למנוע מאסר, תקיפת שוטרים או כל עבירת אלימות כלפי שוטרים.

ד. אני מטילה על הנאשם חודש מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו לבל יעבור עבירות בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) (תשלג 1973).

ה. הנאשם יחתום התחייבות בסך 4000 ₪ להימנע מביצוע עבירות בהן הורשע, וזאת תוך 3 שנים מיום שחרורו. ההתחייבות תחתם עוד היום במזכירות בית המשפט אחרת יאסר למשך 15 יום.

ו. קנס בסך 500 ₪ או 5 ימי מאסר. הקנס ישולם ב-2 תשלומים, חודשיים שווים ורצופים מיום 1.3.21. כל

תשלום יזקף ראשית לכל על חשבון הפיצוי.

ז. פיצוי לשוטר אפריים דהרי בסך 1500 ₪. הפיצוי ישלם ב-6 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 1.1.19.

ח. מורה על הפעלת התחייבות בסך 5,000 ₪ עליה חתם הנאשם בתיק 14506-05-12. ההתחייבות תשולם ב-20 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 1.7.19.

ט. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים.

הפסילה תחל מהיום.

בשל היות הנאשם בלתי מורשה לנהיגה, המזכירות תנפיק אישור הפקדה מהיום, ללא צורך בהפקדת רישיון.

י. פסילה על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום 12.7.18 במעמד הצדדים.